

Sygn. akt V ACz 239/16

POSTANOWIENIE

Dnia 17 marca 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach V Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący SSA Barbara Kurzeja

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2016 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

przeciwko A. B.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 28 grudnia 2015 r., sygn. akt XIV GNC 367/15

p o s t a n a w i a : oddalić zażalenie.

Sygn. akt V ACz 239/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek pozwanej o zwolnienie jej od kosztów sądowych stwierdzając, że jedynym kosztem, który na obecnym etapie sprawy pozwany musi ponieść to koszt opłaty od zażalenia w wysokości 1.825 zł. Opłatę tę pozwana uiszcza, co czyni niewiarygodnym, iż nie jest w stanie jej wyasygnować. Zweryfikowanie, czy uiszczenie tej opłaty nastąpiło z uszczerbkiem w koniecznych kosztach utrzymania skarżącej nie było możliwe, gdyż w oświadczeniu majątkowym podała jedynie, iż koszty utrzymania jej i rodziny to 4.500 zł miesięcznie, nie wskazując źródeł, z których wydatki te pokrywa.

W zażaleniu pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez zwolnienie jej od kosztów sądowych w całości, z wyłączeniem opłaty sądowej od zażalenia na postanowienie z dnia 17 września 2015 r., którą uiszczała w wysokości 1.825 zł. Wskazała, iż z faktu uiszczenia opłaty od zażalenia nie wynika, iż będzie w stanie ponosić pozostałe obciążenia finansowe związane z kosztami postępowania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Pozwana prowadzi działalność gospodarczą, jednak nie wykazała jakie z tego tytułu uzyskuje przychody, wskazując jedynie, że poniosła stratę. Posiada 2/3 udziału w nieruchomości niezabudowanej oraz 1/4 udziału w domu mieszkalnym, samochód osobowy – m. z 2001 roku i inne samochody w złym stanie. Gospodarstwo domowe prowadzi

z 20-letnią córką, nie podaje natomiast czy córka pracuje i czy partycypuje w kosztach utrzymania domu. Braków w materiale dowodowym, uniemożliwiających ocenę jej sytuacji finansowej, nie uzupełniła również w postępowaniu zażaleniowym wskazując jedynie, że za opóźnienia kontrahentów w regulowaniu należności nie ponosi odpowiedzialności.

Powyższe okoliczności nie dają podstaw do przyjęcia, by pozwana wymagała pomocy państwa w postaci zwolnienia od kosztów sądowych zwłaszcza, gdy konieczność ich poniesienia się jeszcze nie zaktualizowała. Obrona swoich praw, której się podjęła pozwana na drodze sądowej jest konsekwencją ryzyka jakie ponosi przedsiębiorca w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej, posiadanie środków na ten cel, przy właściwym gospodarowaniu zasobami finansowymi, jest jego obowiązkiem.

Mając zatem na względzie powyższe, należało przyjąć, że skarżąca nie wykazała, iż nie jest w stanie ponieść kosztów sądowych, bez uszczerbku w utrzymaniu koniecznym dla siebie i rodziny (art. 102 u.k.s.c.), zatem zaskarżone postanowienie w tym zakresie odpowiada prawu.

W związku z tym zażalenie pozwanej – jako nieuzasadnione – podlegało oddaleniu w oparciu o art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.